

har medvirket til afskedigelsen, betale arbejdsgiveren hel eller delvis erstatning herfor. Det samme gælder foreninger, der har medvirket til afskedigelsen. Arbejdsgiveren kan endvidere kræve erstatning for rimelige udgifter, som er afholdt i forbindelse med fastsættelsen af godtgørelseskravet.

Stk. 2. Retten fastsætter det beløb, en erstatningsansvarlig person eller forening skal betale. Er der flere erstatningsansvarlige personer eller foreninger, fastsætter retten det beløb, hver enkelt er erstatningsansvarlig for.«

Den foreslåede § 4 b bliver herefter § 4 c.

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter gældende ret må der antages at bestå adgang for arbejdsgiveren til at få sit tab i forbindelse med betaling af godtgørelse efter denne lovs regler erstattet af de øvrige ansatte og foreninger, såfremt dansk rets almindelige erstatningsbetingelser herfor er opfyldt.

Efter ændringsforslaget lovfæstes en særlig erstatningsregel for de øvrige ansatte og foreninger i det tilfælde, hvor arbejdsgiveren skal betale en godtgørelse for en afskedigelse i strid med lovens bestemmelser.

Efter den foreslåede regel skal de ansatte ved deres handlinger have medvirket til afskedigelsen. Dette kan ske gennem deltagelse i forskellige former for forstyrrelse af arbejdet, eksempelvis arbejdsnedlæggelser, temponedsættelser, overarbejdsvægringer m.v., gennem fremsættelse af trusler og lignende samt ved handlinger eller undladelser i øvrigt, der har virket bestemmende for afskedigelsen. Har arbejdsgiveren foretaget afskedigelsen uafhængigt af de

ansattes handlinger, det vil sige, at de ansatte ikke har været med til at fremkalde afskedigelsen, er de ansatte ikke erstatningspligtige, idet de ikke kan siges at have medvirket til afskedigelsen.

Ved kravet om, at de ansatte skal have medvirket forsætligt eller groft uagtsomt, følger, at de gennem deres handlinger eller undladelser skal have tilsigtet eller burde have påregnet, at lønmodtageren blev afskediget i strid med lovens bestemmelser.

Efter ændringsforslaget kan de ansatte pålægges at betale arbejdsgiveren hel eller delvis erstatning. Fuldstændig erstatning skal betales, når afskedigelsen udelukkende skyldes de ansattes handlinger.

Endvidere foreslås, at foreninger, der har medvirket til afskedigelsen, under tilsvarende betingelser skal betale erstatning for godtgørelsen.

Endelig foreslås, at arbejdsgiveren ud over hel eller delvis erstatning for godtgørelsen også skal kunne kræve erstatning for rimelige udgifter, som er afholdt i forbindelse med fastsættelsen af godtgørelseskravet, det vil sige sagsomkostninger til lønmodtageren og egne sagsomkostninger til advokatbistand m.v.

Ved stk. 2 i ændringsforslaget til ny § 4 b foreslås, at retten skal fastsætte det beløb, hver enkelt erstatningsansvarlig skal betale af en erstatning efter stk. 1. Fastsættelsen skal ske under hensyn til karakteren og omfanget af den enkelte persons eller forenings medvirken. Der er således ikke tale om solidarisk hæftelse.

Det bemærkes endelig, at lov om erstatningsansvar (lovbekendtgørelse nr. 599 af 8. september 1986) ikke finder anvendelse ved erstatning efter denne lov.